

Hotch de Beagle

onverschrokken en eigenwijs

Tessa Gottschal

Isbn 978.90.7187.800.8 blz 1

Dankwoord

Mijn speciale dank gaat uit naar Sander Baardemans voor zijn vak-technische adviezen en warme aanpak bij mijn charmante, maar oh zo eigenzinnige Beagle.

Verantwoording

De auteur en de uitgever hebben de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht genomen bij het opnemen van de in deze uitgave vermelde informatie. Ze zijn op geen enkele wijze aansprakelijk te stellen voor enige vorm van schade die eventueel uit eigenmachtige toepassing van deze kennis en/of informatie voortvloeit.

Redactie en foto's: Tessa Gottschal, Sony DSC-W630
Vormgeving: Sjon Wijnlst

© 2014 Uitgeverij Gottswaal te Zuid-Scharwoude
info: www.gottswaal.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronische en/of magnetische opslag, cd-I, cd-rom, dvd of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-90-7187-800-8

NUR 431

ISBN 978.90.7187.800.8 blz 2

Inhoud

	Inleiding	4
1	Moelijk, maar leuk.	5
2	Welkom harenbol	10
3	Janken tot je oren eraf vallen	13
4	Wat loop je te drollen kerel.	18
5	Jachtinstinct	21
6	Sneeuwschuiver	25
7	Kusje	28
8	Aanval	31
9	Los in het bos.	51
10	Rimpelsteeltje.	57
11	Buitdrift	62
12	Dief	67
13	Voeding	71
14	Slotwoord	73
Bijlage 1	Puppietesten	75
Bijlage 2	Buitdrift	77
Bijlage 3	Voeding	78
	Nuttige adressen.	92
	Vooruitblik	94

Inleiding

Het startte als een droom, zoals veel dingen die prachtig lijken. De nachtmerries kwamen later. Tegen die tijd zat ik midden in het avontuur. Maandenlang scheerde door me heen: 'Ik geef het op!', terwijl mijn hart stervend piepte 'Hou vol!'

Wat leek heerlijker dan boswandelingen mét een hond? Voordat die droom werkelijkheid werd droop het zweet alle kanten uit en liep ik rond met kringen onder mijn ogen tot aan mijn oksels.

Was het zo'n bijzondere hond dan? Nee, eentje van amper 35 cm hoog. Hij blijft op ruim tien centimeter onder je knie steken! Pas later hoor je dat hondenbezitters - vooral beaglebaasjes - je nachtmerries herkennen. Met weken waarin je heen en weer slingert tussen ergernis, woede, machteloosheid, ontmoediging, angst, bezorgdheid en hopeloosheid aan de ene kant en verrukking, blijdschap, slappe lach, enthousiasme en trots aan de andere kant. Binnen één dag schoot ik wel vijftig keer heen en weer tussen hemel en hel en dat door een harig bundeltje spierballen: Hotch, de Beagle.

Samen beleefden we de meest onverwachtse, angstige en lachwekkende avonturen. Het einde is nog niet in zicht, maar de nachtmerries zijn verdwenen en de droom is uitgekomen! Geniet van de avonturen, glimlach om mijn gestuntel en - wie weet - heb je baat bij mijn ervaringen en de professionele adviezen van mijn hondentrainer Sander Baardemans.

1. Moeilijk, maar leuk!

Het is zondagochtend en de zon schijnt warm de huiskamer in, waar iedereen knus aan de koffietafel zit. Nu of nooit; en na een slok haal ik diep adem en zeg losjes: ‘Hoe zou je het vinden als we een hond nemen?’

Onmiddellijk broemt een stem vanachter de krant droogjes: ‘Dan wil ik een echtscheiding’, wat prompt de kamer met gelach vult.

Het is duidelijk; alleen een zorgvuldig scenario en een krachtig pleidooi biedt hoop. Dat was maanden geleden, de echtscheiding is er niet gekomen; wel de hond. En nu worstel ik met de moeilijkste keuze die er is.

Ik sta in de buitenkennel van een mooie Brabantse boerderij waar zeven beaglepuppy’s rondwaggelen. Ik kan ze amper uit elkaar houden; en als ze heen en weer bewegen al helemaal niet meer. Wat een droppies!

Vandaag kies ik mijn pup, alleen. Het thuisfront kon onmogelijk mee. Gelukkig ben ik goed ingelezen en gewapend met gevoel, instructies en intuïtie bestudeer ik de schommelende pluizebollen. Het zonnetje schijnt warm, de fokker staat er ontspannen bij:

‘U kunt nog kiezen uit deze twee reutjes. Leuk zijn ze he?’ glimlacht hij warm en wijst feilloos eentje aan. ‘Hier, dit is een reutje’ en hij pakt zachtjes uit het bonte gekrioel een wit met zwart en goudbruin gevlekte pup. De vlekken zijn mooi verdeeld, ook in zijn snoetje. Het hummeltje vindt het leuk zo hoog in de lucht en kijkt olijk in de rondte. Voorzichtig zet hij hem neer en wijst een andere pup aan. ‘Dat is het andere reutje’.

Ik zie een veel zwartere pup. Met egaal zwarte stukken op zijn rug, net mooie stukken chocola en hier en daar goudbruine vlekken. In zijn gezichtje overheerst het zwart. Wat heeft hij een raar neusje? Ik frons en buig me voorover. Is dat snot? Oh nee, het is een pigmentloos stukje. Jammer. Het lijkt net een snottebel.

Voor ik het weet hobbelen de kleine hompies om mijn voeten en knabbelen aan mijn veters. Het onstuimige spul dreunt en speelt rondom onze benen. Het is een wirwar van bewegende vlekken en om de haverklap kluts ik ze door elkaar. ‘Hij is iets kleiner geloof ik?’

‘Nee, dat is een teefje. Dit is het ene reutje, maar het klopt dat die ander een klein beetje groter is, maar niet veel hoor.’

Ik doop de eerste Vlekkie en de ander maar even Chocotoff. Vlekkie is wat voorzichtiger en Chocotoff wat vrijer, groter en dikker. Ruim een centimeter verschil; in hoogte en breedte! Met zo’n knollic roze puppiebuikje.

Mijn ogen lispelen verleidelijk: ‘Vlekkie heeft een erg leuke tekening op zijn koppie.’ Ik maan ze tot stilte en stort me op de rugtest¹. Geeft hij zichzelf makkelijk over? Dan accepteert hij makkelijker dat je de Grote Leider bent, zeggen ze.

De fokker kijkt benieuwd toe. Tot mijn verrassing scoort Chocotoff beter. Vlekkie oogt zachtmoediger maar blijft spartelen. Als hij met pijn en moeite stil ligt, in schijnbare overgave, houdt de spanning in zijn buikje aan. Wat een verschil.

Chocotoff spartelt stevig in het begin, gevolgd door diepe ontspanning in zijn buikje. Hij blijft rustigjes liggen. Dat is een goed teken. In zalige onwetendheid verander ik de score in 1 - 1 terwijl de fokker glimlacht: ‘Dat deed-ie mooi he?’

‘Ja, dat zag er echt mooi uit.’

Chocotoffje staat intussen op zijn pootjes en neemt mijn veters te grazen. Heerlijk spul om aan te sjoeren en op te kauwen. Ik kan geen voet meer verzetten zonder beaglepootjes, neusjes en staartjes om me heen. Ik kom ogen tekort, terwijl de bolle buikjes opgewekt rondom mijn voeten waggelen. Voorzichtig manoeuvreer ik tussen de beaglepootjes en wriemel met m’n vingers voor Vlekkie’s neusje om te zien of hij nieuwsgierig er achteraan hobbelt; de zogenaamde volgttest². Chocotoff hapt ondertussen vrolijk in de oortjes van z’n zusje. Hij oogt duidelijk initiatiefrijk met spelen.

1 Zie bijlage 1.

2 Zie bijlage 1.

Ik aarzel; is dat goed of niet? Is hij té overheersend? Het lijkt alsof overall waar hij opduikt rumoer ontstaat. Is hij steeds de aanstichter? Vlekkie is voorzichtiger, of meer moe? Ze kwamen nog maar net uit hun middagslaapje. Gut wat moeilijk, wat is té rustig? Wat is té druk? Vooruit, ik kies voor de veilige kant, waarmee de stand schuift naar 2 - 1 voor Vlekkie.

‘Het wordt alleen maar moeilijker’, mompel ik van binnen. Eens horen wat de fokker ervan vindt, wie weet kan ik uit die hoek hulp verwachten? Uit een schuin oog zie ik Little Lady, de moeder. Ze kwispelt enthousiast en is dol op hem. Opgelucht haal ik adem, want dat was een belangrijke vraag volgens de boekjes: ‘Kijk goed hoe de moederteef op de fokker reageert. Ze moet zich helemaal op haar gemak voelen en geen oververmoeide (overfokte) indruk maken.’ Met deze zachtmoedige Brabander zit dat wel snor, Little Lady is graag bij hem. Hij knuffelt haar en spreekt zachte woordjes terwijl zij vrolijk kwispelend ontspannen naast hem staat.

Ik zucht een beetje; hoe kom ik nu verder? ‘Kunt u iets over de twee reutjes vertellen? Waarin vindt u dat ze verschillen?’ Suffe vraag; hij vindt ze even leuk natuurlijk en weet niet goed hoe hij mijn geworstel kan verlichten.

‘Nou ja’ zegt hij voorzichtig en wijst op Chocotoff, ‘Dit is de eerstgeborene. Hij staat vaak als eerste bij Little Lady.’

Ha! Vandaar dat dit knaapje forser is. Eerstgeborene zijn is immunologisch een sterk punt! Met donderslag verandert de stand in 2 - 2. Toch trekt mijn oog naar mooie Vlekkie ... Getsie!

‘Lastig is het he?’ zegt de fokker medelevend, terwijl hij met wat kleintjes tjoedelt. Enkelen waggelen terug naar hun bak, de slaap trekt. Tot mijn verbazing ligt een stel - letterlijk - over elkaar heen; een grote knoedel van pupjes, tegen en op elkaar voor extra warmte. Plots hoor ik gepiep. Ik kijk naar beneden en zie Vlekkie. Hij zit en piept op een stoeptegeltje dertig centimeter verderop. Sloompjes schommelt hij naar de voeten van de fokker. Vermoeid leunt hij

tegen de grote leren schoen en piept af en toe.

‘Hij wil vast slapen, is moe.’ vergoelijkt de fokker begripvol. Tja, mmm. Een piepend hondje ..., zijn broertjes en zusjes liggen amper zeventig centimeter verderop, sommigen slapen al. En geen een piept! Vlekkie staart naar ze maar schuifelt niet naar ze toe.

Wacht even! Een pieperd? Nee toch! In gedachten hoor ik het thuisfront: ‘Alles mag, maar géén pieperd! Een hond is al erg genoeg, maar geblaf of gepiep is helemaal niks!’

Ik zie de bui al hangen, ook al weet ik dat dit gepiep tijdelijk is. ‘Gezeur over zo’n enkel blafje!’ mopper ik in gedachten. Ik zucht diep en wens met intense gedachtenkracht dat Vlekkie met piepen stopt. Vergeefse moeite; geen tel later begint hij klagelijk te jammeren.

‘Vent, loop effe naar je zusjes en broertjes!’

Ik zucht dieper. ‘Tes, dit gaat niet lukken.’ klinkt in m’n hoofd. Ik durf het risico niet aan, het hondenidee was toch al een vermetel plan.

Het klagelijk gejammer zet de stand op 3-2 voor Chocotoffje. Een tsunami aan twijfel slaat over me heen. Een voorzichtig hondje is mooi, maar is Vlekkie te voorzichtig of sneller angstig? Net dan komt een teefje eraan gewaggeld, ze ploft vlakbij Vlekkie neer, doet zelt en valt in slaap. Vlekkie is meteen stil en ook zijn oogjes vallen toe.

Ohhh, wat moet ik nu? Kan Vlekkie minder makkelijk alleen zijn? Ik heb absoluut geen zin in een pieperd. Bij de rugtest zei de fokker: ‘Hij blijft verzet geven he?’ Dat was hem dus ook opgevallen. Is Vlekkie angstiger en stribbelt daarom meer tegen?

Kiezen Tes, kom op! Welke wordt het? Eerstgeborene is een zware pré en niet piepen ook. Ondertussen heb ik Chocotoff uit de kist getild om hem nog een keer te bekijken. Een lief warm hummeltje, dat al bijna in slaap dommelt. Ik zet hem op de grond, benieuwd wat hij doet. Gaat hij richting fokker waar zijn zusje en broertje liggen? Of terug - veel verder weg - naar de pupjes in de

kist? Samen bekijken we zijn reactie. Zijn kleine koppie draait zich om naar de kist. En dan, heel verrassend kiest Chocotoffje voor mijn schoenen. Dié waren natuurlijk het dichtste bij ..., maar toch. Na wat gerommel en een halfzachte poging van trekken en kauwen op mijn schoenveters, legt hij zijn koppie op mijn rechterschoen en soest in slaap. Hij ligt daar heel vertrouwd. Geen blik naar de andere pups; hij is helemaal gelukkig.

‘Ik geloof dat hij heel lekker bij u ligt. Alsof hij zijn keuze al gemaakt heeft.’

‘Ja, daar lijkt het inderdaad op.’

‘Nú kiezen Tes.’ vermaan ik mezelf. Ik tel tot drie; een, twee, drie: ‘Dit wordt hem.’

Zachtjes pak ik Chocotoff op en fluister in z’n oortje: ‘Welkom kleintje, tot over drie weekjes.’ Ik geef hem een laatste knuffel en leg hem bij de rest, waar hij snel naar een warm plekje schuifelt en letterlijk binnen één tel in dromenland zit.

8. Aanval

‘Papa!!’

‘Niet doen, nee!’ klinkt het kindergeschreeuw in het doodlopend straatje. Veel meer versta ik niet van de twee door elkaar heen gillende kinderen. Ze zitten twee honden achterna die in cirkels om ze heen rennen. Op ruime afstand blijf ik staan en probeer de situatie in te schatten. Plots stuift een hond weg en vliegt langs me heen recht op Hotch af. De hond grauwt en duikt meteen naar Hotch. Die geeft een angstblaf. Een deel van me denkt: ‘Oh jee, is het raak?’

Een ander deel grijpt in een reflex de andere hond achter in zijn nek, bij de halsband. Ik til hem zo hoog op dat zijn voorpoten van de grond zijn. Ik houd hem stevig vast, hoog in de nek, dan kan hij mij niet bijten.

De kinderen rennen op me af.

‘Mag niet Riba! Niet doen. Papa, papa!’

Uit een huis komt een man aangesneld, die gauw Riba overneemt. Al rukkend probeert die alsnog Hotch te bijten. Tussen mijn benen zoekt die een veilig heenkomen. De man begint een heel verhaal over zijn valse hond.

‘Hij kan er niets aan doen; deze hond komt uit Bonaire en is daar mishandeld, daarom doet-ie zo.’ Hij praat maar door en door. Pal op dat moment lanceert de tweede hond zijn aanval op Hotch. Met een grote stap vooruit blokkeer ik hem:

‘Dimmen nu!’

Dat maakt indruk, want de hond deinst achteruit. Zelf ben ik minstens zoveel onder de indruk van mijn spontane actie. Hotch plakt tegen mijn kuiten. Nog even en hij zit erin. Hond nummer twee blijft op anderhalve meter staan en gluurt boosaardig naar Hotch. Papa babbelt domweg door en geeft geen enkel commando. Geen: af, nee, hier, blijf of wat dan ook. Ik kijk het met verbijstering aan. Riba houdt hij strak vast, terwijl hij hem onbemerkt ondertus-

sen streelt. Zonder het te beseffen zegt hij zo tegen hem:

‘Dat heb je prima gedaan Riba. Goed zo. Dat mag je vaker doen!’
Onderwijl kijkt hij me aan en praat het gedrag van Riba verder goed:

‘Ze hebben hem zo getreiterd en mishandeld. Ik was zo blij dat ik hem heb meegenomen hier naartoe. Het was heel ingewikkeld om hem hier te krijgen. Hier in huis was hij nog maandenlang extreem bang.’

De kinderen drentelen om een nerveuze Hotch. Zo’n schattige puppie willen ze aaien, maar daar heb ik even geen zin in.

‘Willen jullie misschien die andere hond vasthouden?’

Dan gloort bij papa dat hij actie moet nemen.

‘Meisjes, neem Klaartje naar binnen.’

‘Ahhh, waarom nu?’ pruttelen ze tegen.

Waarom nu...? Lijkt me duidelijk, maar ik zeg niets. Papa is nu bij de les, en stuurt de kinderen met de hond weg. We kijken elkaar aan en ik vraag vriendelijk:

‘Kunt u zorgen dat hij gaat liggen?’ wijzend op de valserik.

Ik had het kunnen weten en kreun innerlijk zachtjes bij zijn antwoord.

‘Nee, hij luistert nooit naar me.’

Ik verbijt de ergernis en wijs naar Hotch: ‘Als we ze bij elkaar kunnen laten liggen, dan eindigt het voor hem niet als iets angstigs. Alleen als iets wat naar startte en toch goed eindigt.’

Hij kijkt me nieuwsgierig aan. Blij om wat terug te doen.

‘Normaal is hij altijd vast. Ik was net in de schuur en daardoor was hij even los.’

Terwijl hij in een nieuw verhaal losbarst geef ik Hotch het commando af. Ook al kan die andere hond het niet, ik kan zo wel aan Hotch laten weten dat ik me nergens over opwind. Dat ik van binnen me zorgen maak of hij gebeten is en geërgerd ben, berg ik diep op. Dat is voor latere zorg.

Sander leert hier Hotch 'Ga erop'. Hij heeft plezier erin, kijk maar naar z'n gefocuste blik. Ga erop is een handig commando tijdens afdrogen, borstelen en voor zelfbeheersing. Bij 'ga erop' mag hij staan, zelfs zitten, zolang de voorpoten maar de tafel aanraken. Op de middelste foto oefen ik met Hotch en de laatste is tien dagen later, zónder trainingsriem in het bos.

Isbn 978.90.7187.800.8 blz 40

Hotch heeft geen echte jeuk. De smiecht gebruikt dit hondentrucje om onder mijn commando 'pak' uit te komen. Kijk maar naar zijn ogen.

Rimpelsteeltje oefent zielig kijken (zie H 10), alsof hij zegt: 'Waarom zit ik vast? Ik snappe het nie, in m'n uppie doe ik nooit iets stout, toch?'

Isbn 978.90.7187.800.8 blz 43

21 04 2012

Blikvoeding

Deze voeding bestaat uit een mengsel van ingrediënten zoals vlees, vetten, zetmeel, vitaminen en mineralen, vaak geur-, kleur- en smaakstoffen en een overmaat aan vocht. Het wordt gesteriliseerd, gepasteuriseerd of onder druk verpakt. Ook hier gaat weer veel voedingswaarde verloren.

KVV (Kant en klaar Vers Vlees)

Met KVV wordt bedoeld gemalen, rauwe voeding. Net zo makkelijk te geven als brok-, blik- of andere voeding. Er zit veel verschil tussen de merken KVV. Het eerste dat opvalt is het prijsverschil. Laat je niet alleen leiden door de prijs, maar verdiep je in het merk KVV. Er zijn merken die als calciumbron calciumsupplementen toevoegen en merken die rauwe botten gebruiken. Er moet een juiste verhouding zijn tussen spiervlees en botten. Dit heeft te maken met de calciumfosfor-verhouding die ideaal gesproken tussen de 1:1 en 2 :1 ligt. Helaas is dit niet bij alle KVV-voeding in orde.

Via internet vind je overigens makkelijk adressen waar KVV-voeding besteld of afgehaald kan worden. Veel mensen denken dat vers rauw vlees vies ruikt, maar het stinkt helemaal niet.

B.A.R.F

B.A.R.F. staat voor Biologically Appropriate Raw Food of Bones and Raw Food. Dit is de meest natuurgetrouwe manier en gebaseerd op het oorspronkelijke eten van de wolf. Deze voeding komt neer op rauwe botten, rauwe groenten, rauw vlees en andere rauwe ingrediënten zoals eieren, zuivel, noten en incidenteel fruit.

Het is de bedoeling dat je hond verspreid over enkele dagen voldoende van de verschillende ingrediënten binnenkrijgt. Afwisseling is belangrijk, dus verschillende soorten prooidieren zoals parelhoen, haas, ree, hert, kip, eend, rund, paard, geit en lam. Dit geeft een uitgebalanceerd voedingspatroon en voorkomt voedingstekorten. Bovendien vinden honden het variëren van smaak plezierig.

Brokken en rauw vlees

Het door elkaar geven van brokken en rauw vlees is af te raden omdat zulke dieetveranderingen tot maagdarmlachten kunnen leiden. Geef je alleen rauw vlees, dan blijft de zuurtegraad van de maag voldoende laag om schadelijke bacteriën te doden. Vlees verlaagt het maagzuur naar een pH van 1 - 2. Een lage pH geeft een betere weerstand en voorkomt het binnendringen van schadelijke bacteriën. Combineer je echter rauw vlees met brokken dan zal de zuurtegraad van de maag niet laag genoeg worden, waardoor je hond misschien ziek kan worden van rauw vlees.

Ontlasting en de hond zijn darmflora

Rauw vlees wordt door het lichaam van de hond bijna helemaal opgenomen, wat een hoge metabolisatie heet. Hierdoor wordt zijn ontlasting minder. Vlees bevat de noodzakelijke bacteriën om zijn darmflora in stand te houden. Dat geeft een hogere weerstand en een goede darmflora wat zorgt dat de voedingsstoffen beter wordt opgenomen. Dankzij vleesvoeding kun je de consistentie (de vastigheid, de samenhang) van de ontlasting regelen. Hierdoor kun je anaalklierproblemen en obstipatie voorkomen.

Daarnaast kun je de ontlasting regelen door meer groente of (gemalen vuile) pens of boekmaag te geven. Bij de productie van kant en klaar vers vlees is gepureerde groente en fruit belangrijk. Ook bij honden die rauwe voeding krijgen in de ongemalen vorm, zoals hele botstukken met vlees en organen, is het pureren van groente en fruit van belang. Door het pureren breekt de cellulosewand open en dat is nodig om de voedingsstoffen voor de hond beschikbaar te maken. Een hond heeft namelijk geen enzymen om cellulose te verteren. Een carnivoor eet daarom niet rechtstreeks groente of fruit, maar eet dit via de maag darm van hun prooi, waar het al voorverteerd is.

Op deze manier krijgt hij stoffen als pectine, lignine en cellulose binnen en dit vormt een bron van voeding (zogeneten prebiotica) voor de darmflora in zijn dikke darm. Groente en fruit stimuleert

bovendien zijn darmperistaltiek, wat ook helpt om verstopping te voorkomen.

Granen zijn schadelijk voor zijn darmwand en bovendien is het een van de veroorzakers van tandsteen. Rauwe voeding leidt nauwelijks tot overmatige tandplak en tandsteen. Een extra voordeel van rauwe voeding.

Het regelen van de ontlasting kan zoals gezegd ook door het geven van meer (gemalen vuile) pens of boekmaag. Herkauwers hebben vier magen; de pens, netmaag, boekmaag en lebmaag. De eerste drie zijn voormagen, de lebmaag is de echte maag. Pens en boekmaag is voor de hond een gigantische smaakmaker, maar het heeft weinig voedingswaarde. Het is onder andere arm aan calcium. Wanneer je hond gewend is aan voeding met een grotere pensmaak, kun je aan het vervoer met spiervlees gemakkelijk zelf extra gemalen pens of boekmaag als smaakmaker toevoegen.

De inhoud van de pens en de boekmaag geef veel microbiotische flora en fauna aan je hond zijn darmen. Het heeft een belangrijke functie in zijn dikke darm, namelijk het vormen van vitamines B en K. Daarnaast stimuleert het de immuniteit en helpt het mee zijn voeding te fermenteren.

Sommige verse voeding bevat een hoger percentage botten. Als het te laag is gaat het lichaam op den duur calcium uit het skelet onttrekken met alle gezondheidsproblemen van dien. Denk aan botontkalking of skeletafwijkingen. Een nadeel van een hoger percentage aan botten kan zijn dat het sommige honden wat meer moeite kan geven bij het ontlasten. Dit is simpel op te lossen door meer groente, pens of boekmaag te geven.

Tijdelijk kan je bij verstopping ook kiezen voor wat yoghurt (met darmflora-bacteriën zoals Bifido en Lactobacillus soorten) of kefir. Kefir en yoghurt hebben een wat laxerend effect.

Hondendrol

Controleer regelmatig de consistentie van de hondendrol. Je kunt invloed uitoefenen hierop door:

- de hoeveelheid bot/merg
- de hoeveelheid en soort vezels (granen en groenten)
- het vetpercentage van de vis- en vleessoort (konijn en fazant zijn vetter dan bijvoorbeeld paard). Soms kan de hoeveelheid vet van makreel of zalm teveel zijn. Dit los je op door de vis te mengen met mager spiervlees (bijvoorbeeld eend). Of door een kleiner deel vis te geven naast wat ander spiervlees.
- en het eiwitsoort. Rund heeft bijvoorbeeld een andere verhouding dan kip, lam of vis.

Samenstelling van rauw voer

De samenstelling die je vaak ziet, gebaseerd op de BARF-methode is: 55% vlees, 15 - 20% bot, 15% orgaanvlees (maximaal 4% lever en de rest hart, long en vuile pens), 10- 15% groente (ontsloten groenten, dus gekookte groenten of pens of boekmaag). Pens of boekmaag is nodig als prebiotica (goede vezels die dienen als voedingsbron voor de darmflora) en probiotica. De organen die gebruikt worden zijn de voedselbron van vitaminen, mineralen, vetten en eiwitten. Veel percentages die bij zulke samenstellingen genoemd worden zijn onder andere gebaseerd op de boeken van Dr. Ian Billinhurst , Tom Lonsdale en Mogens Eliassen.

Een nadeel is dat vers voedsel sneller verkleurt. Let desondanks erop dat ook rauw voer geen kleur-, geur-en smaakstoffen bevat. Deze additieven aangevuld met conserveringsmiddelen zijn een ballast voor het verteringsstelsel (waaronder het afnemen van de enzymkwaliteit). Als ze opgenomen worden, moeten ze door de lever van de hond worden omgezet tot wateroplosbare afvalstoffen die door de nieren worden verwijderd. Veel extra huiswerk dus voor beide orgaansystemen.

Hygiënevoorschriften bij rauw voer

Rauw voer bevat bacteriën. Voor gezonde dieren zijn deze bacteriën in kleine hoeveelheden niet ziekmakend. Voor mensen, vooral jonge kinderen, ouderen en diegenen met minder weerstand, kunnen ze wel tot problemen leiden. Daarom zijn enkele hygiënevoorschriften belangrijk:

- Ontdooi het rauwe voer in een afsluitbare bak in de koelkast zodat het niet in aanraking komt met je eigen voedsel.
- Was alles, dat in aanraking komt met het rauwe voer goed af met heet water, afwasmiddel en een aparte afwasborstel.
- Hoe hoger de temperatuur des te sneller vermeerderen zich bacteriën. Geef daarom het rauwe voer in een koele ruimte en uit de zon.
- Gooi het eten weg dat niet binnen een uur is opgegeten.
- Zorg dat er geen vliegen bij kunnen, deze kunnen bacteriën verspreiden.
- Zorg ervoor dat er geen kleine kinderen bij kunnen komen.

Top tien aan voedingtips

1. Zoek uit welke voorkeuren je hond heeft en varieer zo veel mogelijk. Bijvoorbeeld: vers rund, paard, eend, lam, kip, vis (zalm, makreel), fazant, konijn, geit, hert, et cetera.
2. Lees de etiketten goed na op ongewenste toevoegingen zoals suiker, additieven, gluten. Neem vers voer met zo weinig mogelijk koolhydraten. Een beetje rijst is okeë.
3. Zorg ervoor dat je dagelijks voldoende goede vetten geeft: schapenvet voor zijn huid, omega 3 voor zijn spieren en tegen ontstekingen (visolie, lijnzaadolie).
4. Geef dagelijks voldoende - *gekookt* - groenvoer. Vaak zit dit in verse vleesmixen, maar je kunt verse groenten geven zoals: wortel, bloemkool, snijbonen, sperziebonen, witlof, paksoi, pompoen. Er bestaan ook kant- en klare groentemixen.
5. Geef 1 keer per week pens of boekmaag. Boekmaag is de een

Ander werk van Tessa Gottschal

Uitgeverij Schors – www.schors.nl